

Mediji javljaju da ćemo kod Pančeva dobiti novu termoelektranu. Instalirana snaga biće između 140 i 208 megavata. To je odlučeno na Međunarodnom ekonomskom forumu u Sankt Peterburgu pre nekoliko dana. Ugovor o osnivanju zajedničke firme radi izgradnje termoelektrane, u ime NIS-a potpisao je Kiril Kravčenko, a u ime Gazprom Energoholdinga i Centroenergoholdinga Denis Fjodorov u prisustvu direktora Gazproma Alekseja Milera. Vrednost projekta je 140 miliona evra. Veći deo investicije obezbediće Gazprom Energoholding. Termoelektrana će koristiti prirodni gas kao glavno gorivo. Snabdevaće energijom NIS-ovu rafineriju, a možda i HIP Petrohemiju. Ostatak energije biće ponuđen srpskom tržištu. U zajedničkoj firmi Centroenergoholding će biti vlasnik 51%, a NIS 49%. Koliki je udeo Srbije – državnog dela NIS-a, EPS-a ili drugog titulara – u agencijskoj vesti se ne navodi. O tome se ruski potpisnici ugovora (sa obe strane), izgleda nisu izjašnjavali. Kako se investicija ne odnosi na Rusiju, nego na Srbiju, bio bi red da jesu. Srbija još uvek nije njihova gubernija.

Da ne bi bilo nesporazuma, svako ulaganje u ružurani energetsri sektor Srbije je dragoceno. Taman i u sklopu postojećih velikih privrednih sistema poput NIS-a. Tim pre što se u nove proizvodne energetske kapacitete ovde decenijama nije ulagalo. Srbija muku muči i sa investicionim održavanjem davno instaliranih i već izraubovanih kapaciteta. Bez zaduživanja u inostranstvu i značajne donatorske pomoći sa zapada (uglavnom prećutkivane), ni to ne bi mogla da realizuje. Zato je svaka vest o novim investicijama u energetiku dobro došla. Prema investitorima ne treba imati predrasuda bilo da dolaze sa istoka ili zapada, sa severa ili juga. Važno je da se u investicije – posebno kapitalne – ne ide grlom u jagode. Grlom u jagode srljaju korumpirani državni sistemi. U sređenim društvima podrazumeva se ozbiljnost i onog ko prema investitorima otvara energetsri tržište, i selekcija pouzdanih investitora. I u jednom i u drugom slučaju ne praktikuju se lobističke koruptivne improvizacije i spekulacije. Umesto da velike poslove zaključuju u uskim nerazgovetnim krugovima, sređena društva za sve poseduju razgovetne procedure, koje i praktikuju. Potencijalni investitori koji zadovoljavaju kriterijume investiranja u energetsri sektor dobro su došli. U tom smislu trebalo bi pozdraviti i najavljeniu investiciju u termoelektranu kod Pančeva. Ali, ali...

Na pomenutom forumu na kojem je potpisan ugovor prisustvovala su tri srpska ministra. Ministar spoljnih poslova i potpredsednik vlade Ivica Dačić, koji se obrukao nediplomatskim istupom. Na bazi politički spinovanih glasina domaćina, što'no se kaže, pukla je u njemu potiskivana mrzovolja prema Zapadu. Navodno su mu visoki ruski predstavnici preneli insistiranje EU da potencijalni novi gasovod zaobiđe Srbiju, da ide preko Bugarske, Mađarske, Slovačke... Prikriveni animozitet prema Evropi, Dačić je bez suzdržavanja javno

obznanio, optužujući Brisel za „neviđeno licemerje“. A o čemu se zapravo radi, treba pročitati članak Miše Brkića na „Peščaniku“. Pored nekontrolisanog Dačića, iz kojeg je progovorio Miloševićev portparol iz devedesetih, skupu u Sankt Peterburgu prisustvovali su i ministri privrede Željko Sertić i finansija Dušan Vujović. O najavljenoj investiciji u energetske sektor Srbije – makar i u okviru NIS-a – ni od jednog nismo čuli ni reči. Kao ni od Vlade Srbije. Još manje od pokrajinske vlade, jer nju već odavno niko ne zarezuje kad se sa stranim partnerima dogovaraju investicije u Vojvodini. Ipak, Banovina je mogla bar izraziti začuđenost, protest što barem nije formalno konsultovana. Lokalnu zajednicu – Pančevo, koje muku muči sa industrijskim zagađenjima – ionako niko ništa ne pita. Niti se upodobljene lokalne vlasti usuđuju bilo šta pitati osione centre moći.

Izvor; Autonomija